

[Skatteministeren]

nedsætte skatten af arbejdsindkomst. Vi ønskede at skabe sammenhæng i et skattesystem, som det var alt for let at spekulere imod, hvor visse indkomster beskattes med 0 pct. og andre indkomster med 68 pct., ja, helt op til 78 pct. Det har selvfølgelig handlet om at få kaldt sin indkomst det, der gav den laveste procent, og mange meget kloge mennesker har brugt megen kreativ kraft på at hjælpe folk med gode indkomster til at lave de øvelser, men det er meget lidt produktivt, og det hjælper ikke et samfund ud af en stagnationssituation. Derfor betyder den reform, vi skal tage stilling til, at vi sænker procenterne for indkomstskatten på alle niveauer. Den laveste procent i øjeblikket er 52, og den kommer ned på 38; den højeste procent er 68, den kommer ned på 58, og samtidig indfører vi en rimelig normal beskatning af de områder, der hidtil har givet skattefri indtjening eller meget lavt beskattet indtjening.

Jeg vil godt have lov til at rose SF for, at det ikke går ind i det taktiske spil, som Venstre og De Konservative har lagt op til. Meget kan vi være uenige med hinanden om, og meget kan vi diskutere, men jeg synes, at det er glædeligt, og det vil jeg gerne takke for, at SF går sagligt til arbejdet og er med til at gennemføre en konsekvent beskatning, er med til at lukke skattekullerne og med til at lave de omlægninger i vores skattesystem, som er piskende nødvendige, hvis vi skal kunne være bekendt at se skatteyderne i øjnene og sige: Du betaler din egen skat, og vi kan garantere dig for, at du ikke også betaler din nabos skat.

Jeg vil i øvrigt også takke Fremskridtspartiet. Jeg synes også, der er grund til at rose Fremskridtspartiet for, at det ikke har hyttet sig under Venstres vinger. Venstre besluttede på et meget tidligt tidspunkt, at man var imod alting, også det, man var for, og at man ville stemme imod alting, også det, man var for, og jeg synes, det er lidt skammeligt, at De Konservative har følt sig i en position, hvor de ikke har ment sig i stand til at agere selvstændigt. Man skal trods alt honorere, at Fremskridtspartiet har overskud til at turde tage sin egen stilling og holde fast i den tradition, Fremskridtspartiet altid har haft, nemlig at det ikke stemmer imod noget, det går ind for. Det er en uskik at stemme imod noget, man går ind for, så det synes jeg bestemt pynter. Jeg tror i øvrigt også, det er lettere at forklare sine vælgere, at

man ikke har stemt imod noget, man er enig i, men det må Venstre og De Konservative selv klare bagefter.

Vi har med denne skattereform punkteret de kendte skattearrangementer. Vi har set høstmaskiner, containere og togvogne, som befinder sig ud over den ganske verden, og som er finansieret af det danske skattesystem, uden at det har skabt en eneste arbejdsplads; det slipper vi af med. Vi har set valutatransaktioner, hvor man flytter rundt med pengene, men hvor der ikke er nogen som helst beskæftigelse eller for den sags skyld nogen særlig realitet i transaktionerne. Virkningen har hidtil været ganske vidunderlig for den enkelte, nemlig at man sparede meget store beløb i skat, uden at man løb for 5 flade øre risiko, og uden at der var nogen form for beskæftigelse involveret i det. Jeg forstår, at Venstre og De Konservative også stemmer imod det. Jeg kender visse af de to partiers medlemmer, og det undrer mig, at man kan tage sig sammen til at stemme imod noget, som jeg ved visse af de to partiers medlemmer har det lige så ondt med som vi andre; der findes heldigvis også mange gode og ordentlige mennesker hos Venstre og De Konservative – ja, det mener jeg!

Vi har lavet en række ændringer i skattesystemet, som betyder, at retssikkerheden for borgerne bliver langt større. Vi får lavet en række ændringer, som er meget afgørende, af regler, som det er fuldstændig umuligt at finde ud af i dag, og som i øvrigt også generer dansk erhvervsliv, så gode, ordentlige virksomheder løber ind i barrierer, fordi regelsæt, som er lavet for at forhindre fusk, også rammer dem, som har brug for at lave omlægninger i deres virksomhed for at få en ordentlig organisation, som passer til den enkelte virksomhed.

Hr. Flemming Hansen spurgte tidligere fru Merethe Due Jensen, om erhvervslivet ønskede det ene eller ønskede det andet. Jeg må sige til hr. Flemming Hansen, at jeg har mødt en hel del af erhvervslivets ledere under denne debat, men jeg har ikke mødt nogen, som til det afsluttende spørgsmål, om de valgte den samlede reform, som regeringen har lagt frem og ikke mindst med de justeringer, der nu bliver gennemført, eller ikke at få nogen, har valgt det sidste. Alle de erhvervsledere, jeg har mødt, har sagt, at hvis det er valget, så ønsker de reformen. Godt nok kan vi være uenige om